

skal ordnes. Det, der her sigtes til, er det saakaldte Tranbrændings-Overskud, som fremkommer derved, at de Produkter, der afkoges til Tran, ved rigtig Behandling kan give et meget større Udbytte end det, der regnskabsmæssigt skal tilsvares. Forholdet er ifølge nærmere, i Aaret 1875 truffne Bestemmelser saaledes, at der for hver indhandlet Tønde Spæk eller Lever à 230 Pund skal tilsvares henholdsvis 98 og 57 Potter Tran; men ved Udkogningen fremkommer der, som nævnt, en Del mere, og dette Overskud er udtrykkelig tillagt Bestyreren som Erstatning for Svinding eller andet Tab, som han forøvrigt maatte lide ved at have Produkterne under sit Værge. — De Beløb, der her er Tale om, varierer meget ved de forskellige Kolonier og retter sig især efter, om Produkterne ere indhandlede paa en Aarstid, da Sødyrene ere fede, eller ikke; men det vil sikkert ikke være meget forkert at anslaa Indtægten for Bestyrerne (herunder i denne Sammenhæng ikke blot Bestyrerne af de 11 Kolonier, men ogsaa de Assistenten, der ere ansatte som Bestyrere af Logen Godhavn samt af Anlægene Prøven i Uperniviks Distrikt i Nordgrønland og Nanortalik i Julianehaabs Distrikt i Sydgrønland) til henved 1 Kr. pr. Tønde udbrændt Tran.

Foruden Tranbrændings-Overskuddet kan Bestyrerne endelig have en Indtægt gennem Administrationen af Koloniernes Butikker. Som Erstatning for Indsvinding i Varernes Vægt og for de Tab, som opstaar ved Udvejning i Smaapartier, er der nemlig af enkelte Varesorter tilstaaet Bestyrerne visse Svindingsprocenter, og disse Procenter af de udhandlede Vare-Kvanta er saaledes ansatte, at der kan fremkomme et mindre Overskud, hvis Størrelse navnlig retter sig efter Omsætningens Omfang og efter den Omhu, der anvendes ved Varernes Opbevaring.

Ved begge disse Indtægter, Tranbrændings-Overskud og Overskud af Butikken, maa det erindres, at Bestyrerne bærer Risiko dels ved Varernes Opbevaring og dels ved, at de ere ansvarlige for, at deres underordnede, særlig Udstedsbestyrerne, ikke stifte Gæld. Gennem Ansvar i disse Retninger har Bestyrerne her og der lidt Tab, som for den enkelte kan have været meget følelige, men i øvrigt maa det siges, at Overskuddene opveje den Risiko, der er forbunden med Stillingen.

Naar en Koloni bestyres af en Assistent, f. Eks. fordi Kolonibestyreren opholder sig i Danmark med Permission eller fordi der ikke straks efter en Kolonibe-

styrers Afgang er udnævnt nogen ny Kolonibestyrer, oppebærer den paagældende Assistent et Lønningstillæg samt de Emolumenter, der ellers vilde tilfalde Kolonibestyreren; den permitterede Kolonibestyrer oppebærer derimod under Permissionen kun Lønning.

Naar man nu spørger om det økonomiske Resultat af alle disse Regler, der her kun ere antydede i Hovedtrækkene, maa det efter en i sin Tid for Finansaaret 1908—09 foretagen kalkulatorisk Beregning antages, at af de 23 danske Overbetjente, der vare til Tjeneste i Grønland i nævnte Finansaar — desuden vare 2 i Danmark med Permission og 2 ansatte henholdsvis som Handelsbestyrer ved Angmagssalik og som Kontrollør ved Ivigtut, hvilke Stillinger nu henhøre under Administrationen for Kolonierne i Grønland og ikke berøres af nærværende Lovforslag — havde 8 Kolonibestyrere en Indtægt af i alt fra ca. 5,300 til 8,200 Kr., 5 Assistenten, hvoraf tre vare konstituerede som Kolonibestyrere, medens to bestyrede henholdsvis Logen Godhavn og Anlægget Nanortalik, gennemsnitlig ca. 3,800 Kr., 6 Assistenten ca. 1,900 à 2,500 Kr. og 4 Volontører hver ca. 1,300 Kr. Disse Indtægter kunne — da samtlige Overbetjente under Opholdet i Grønland desuden have fri Bolig og Brændsel — vel synes ret betydelige, særlig for de ældste og bedst aflagte Kolonibestyreres Vedkommende, men der er dog for de paagældende, ganske bortset fra den store Byrde, som Nødvendigheden af at spare sammen til Pensionsalderen og Afgiften til Tillægspensionsfonden — hvormom nærmere nedenfor — betyder, knyttet dels megen Usikkerhed, dels forskelligartede Ulemper til denne Lønningsform, som derfor foreslaas afløst af mere rationelle Regler.

Naar disse skulle lovfæstes, maa der formentlig tages Hensyn til en Del Forhold, der ere særlige for Grønland. For Kolonibestyrernes Vedkommende maa det erindres, at de i Virkeligheden indtager en meget betroet Stilling med et efter Forholdene stort Ansvar — i paakommende Tilfælde maa de hyppigt handle paa egen Haand og efter bedste Skønnende uden Mulighed for Raadførelse med overordnede eller sidestillede — og for alle de danske Overbetjente i Grønland og deres Familie medfører det ensformige Liv i Grønland en Række Afsavn, ligesom Afspærringen fra Omverdenen i Forbindelse med det strænge Klima i Aarenes Løb paavirker manges Konstitution. Hertil kommer Vanskelighederne